

КАЛАМБУР

ЛИСТ УЧЕНИКА И ПРОФЕСОРА ГИМНАЗИЈЕ "ЛАЗА КОСТИЋ" • БРОЈ 19 • НОВИ САД • ЈУН 2018

У овом броју:
Дешавања у овој школској години
Утисци са матурантске екскурзије
Опроштај са матурантима

Занимљивости и дешавања

Посета Краљевском комплексу у Београду

Матуранти наше гимназије су 16. 10. 2017. посетили Краљевски комплекс у Београду. Овај целодневни излет почео је у манастиру Раковица где смо се упознали са историјатом овог манастира и поклонили гробу блаженопочившег патријарха српског господина Павла. Након тога упутили смо се на Дедиње, где смо обишли Краљевски двор, Бели двор и цркву посвећену светом Андрији Првозваном, крсној слави породице Карађорђевић. Као и сви матуранти из "провинције" и ми смо обишли споменик кнезу Михајлу Обреновићу, оцу модерне Србије.

Посета братској Гимназији број 2 из Нижњег Новгорода

Од 27. до 31. октобра 2017. седам ученика и пет професора, наше гимназије, су били гости братске Гимназије број 2 из Нижњег Новгорода. Наши домаћини су нам приредили срдчан и свечан дочек.

После свечаног програма, обишли смо Сајам домаћих производа у организацији родитеља ученика.

Ученици и професори наше гимназије имали су прилике да посете Нижњеновгородску тврђаву и Парк победе. Такође смо обишли град Арзамас и посетили Болдино, место у којем је Пушкин боравио три пута и написао велики број својих дела.

Професори наше школе имали су прилику да одрже часове француског и енглеског језика, као и предавање о лози Немањића. Дивни домаћини су нам приредили незаборавне часове дружења, излета и разгледања знаменитости братске Русије.

Олимпијада о опусу Максима Горког

У сусрет години у којој се обележава јубиларна сто педесета годишњица рођења чувеног руског писца Максима Горког, његов родни град – Нижњи Новгород, који је својевремено носио назив Горки, покренуо је широку лепезу различитих манифестација. Једна од њих је Олимпијада о стваралаштву Максима Горког коју су, у сарадњи са партнерским Универзитетом у Београду, организовали Нижњеновгородски државни универзитет Н.И. Лобачевски и Српски центар који делује при том универзитету.

У олимпијади су учествовали студенти и ученици гимназија из Србије. Финале је одржано у Београду, 11. децембра 2017. Наше ученице Емилија Лековић (4-1) и Дарина Тепавчевић (1-3), под менторством професорки Весне Зечевић и Милене Алексић, заузеле су 2. и 3. место.

Међународна конференција "Појас и пут"

Од 26. до 27. новембра 2017. године у Кини, у граду Хиамену, одржана је Међународна конференција под називом „Појас и пут“. Тај, велики, међународни пројекат, обухватио је 168 земаља, међу којима је била и Србија, а план и сврха пројекта је промоција уметности и спорта у образовном систему.

Гимназија „Лаза Костић“ је учествовала као представник средњих школа из централне и југоисточне Европе. Директор Вукашин Лазовић је представио нашу гимназију, са посебним освртом на уметничке и спортске резултате наше школе, као и културној сарадњи коју наша школа има са образовним институцијама из Русије.

у школској 2017/2018. години

Новогодишња хуманитарна акција за Дом у Ветернику

Новогодишњи празници су време када желимо да поделимо радост са другима, због чега је наш Ученички парламент покренуо хуманитарну акцију сакупљања и прављења пакетића намењене Дому за децу и омладину са сметњама у развоју, у Ветернику. У акцији је учествовало неколико одељења из све четири године. Прикупљање паклона за децу трајало је недељу дана и прикупљено је укупно 25 пакетића, које смо поделили пред Нову годину и обрадовали многа срца.

Хуманитарна акција давања крви

У пратњи проф. Мајде Глигорић, у Заводу за трансфузију крви, наши матуранти су показали своју хуманост и добровољно дали крв: IV/1 Анђела Нерац, Марко Соколовац, Срђан Цимбаљевић, Јелена Поповић, Тамара Капуран, Јован Кнежевић, Петар Тешић, Александар Тобцић, Ненад Ђурић, Ања Козлина, IV/2 Зорица Митровчан, Душан Крњајић, Андреа Бухмилер, Даниела Еђеди, Андриана Савановић, Драган Крњајић, Данијела Тепавчевић, IV/5 Стеван Пухаловић и Душка Вучуровић.

Посета гостију из Русије

Од 24. до 30. априла ученици и професори братске Гимназије бр. 2 из Нижњег Новгорода били су наши гости. Овом посетом обележено је пуних пет година сарадње између наших двеју гимназија.

На свечаности дочека, гости су извели кратак литерарно-музички програм, а наши ученици су за госте извели представу по мотивима раних дела Максима Горког «Хоће ли слобода умети да пева...», коју су за учеснике јубиларне

Међународне конференције «Горковски сусрети» у марту ове године извели у Нижњем Новгороду.

Присутнима су поздравне речи упутили директор гимназије Вукашин Лазовић и помоћник директора Гимназије бр. 2 Марина Соколова.

Професори наше гимназије Јасмина Шовљански и Игор Перковић одржали су огледне часове хемије и информатике.

У дану предвиђеном за дружење у гимназији, део нашег хора, предвођен Драганом Миленковић, извео је неколико песама, а ученица Милица Милић научила је госте да певају песму «Хајде, Јано».

Милена Алексић је одржала кратку презентацију о српском фолклору, поткрепљену наступом наших ученика – фолклораша, који су извели сплет игара из Грузе.

У наредним данима посетили смо Београд, два фрушкогорска манастира и обишли катакомбе на Петроварадинској тврђави.

ПИСА тестирање 2018.

Ученици првих разреда, њих педесет троје, имали су прилику да покажу своја знања у 5. ПИСА тестирању у нашој земљи, а првом које се одвијало путем рачунара. Тестирање је одржано почетком маја, а организовали су га школски психолог Татјана Жиловић и наставници информатике Милорад Иванчевић и Игор Перковић.

Маџуранџска екскурзија

Као и сваког пролећа и овог су наши матуранти путовали на матурску екскурзију. 115 ученика четвртог разреда је 12.априла кренуло преко Хрватске и Словеније ка северу Италије, која је била наша прва станица. Након првог ноћења упутили смо се ка Француској; обишли смо Кнежевину Монако и Ницу. Ученици и професори одушевљени азурном бојом мора, шетали су обалом Нице, дивили се архитектури и природи. Увече смо се вратили у Италију, на друго ноћење, у околину Сан Рема, а сутрадан смо наставили пут ка најдаљој одредници на нашој путањи, ка Шпанији и летовалишту Љорет де Мар. У прелепом Љорету смо провели три дана и за то време обишли Барселону и Фигуерас. Барселона нас је очарала разноврсношћу интересантних локација...неки ученици су обишли Акваријум, други стадион ФК Барселона, трећи Парк Гуел, а све је одушевио и музеј Салвадора Далија у Фигуерасу. Танка граница генијалности и лудости изазвала је одушевљење код ученика.

Други дан у Барселони смо имали слободно време за пространство улица главног града Каталоније и њихових очаравајућих грађевина, за дружење и куповину. То вече смо испловили на броду Грималди где смо и ноћили. Пловидба је трајала цео дан. Палуба брода, дневна журка наших и италијанских ђака је можда најлепши моменат читаве екскурзије. Смех, игра, забава, интересантне кореографије и незаобилазно фотографисање одељења обележили су поподне и вече нашег крстарења. Место искрцавања била је Ћивитавекија, лука надомак Рима. Последње ноћење је било у предграђу Рима. Чекао нас је цео дан обиласка вечног града. Величанствени Рим! Ватикан! Грађевине које су нас оставиле без даха...као и километри пешачења на тридесет степени не би ли све видели и упили својим погледима. Шпанске степенице, Фонтана Ди Треви, Пантеон, Пјаца ди Венеција, ... остају у сунчаним колутовима нашег сећања док смо улазили у аутобусе и полазили ка Новом Саду.

Ана Ђорђевић, IV-4

Монако и Барселона у мојим очима

Кнежевина Монако је после Ватикана друга најмања држава на свету. Налази се на Азурној обали Средоземног мора и граничи се са Француском. Нисам веровала у опис Монака као бајковите кнежевине све док се нисам и сама уверила. Савршен ред, чистоћа и мир су оставили неописив утисак намене. Мале, уске улице, прозирно плаво море и велике стене стварају бајковити пејзаж. Наша посета је била у време припрема за трку Формуле 1 и свуда се осетило узбуђење. Гледаоци могу да прате трку из непосредне близине и то је највећа атракција тих дана.

Обишли смо Кнежевску палату- резиденцију породице Грималди и тамо смо чули историју ове кнежевине. Поглед са платоа испред палате обухвата целу кнежевину. Чули смо причу о омиљеној принцези, глумици Грејс Патрицији Кели и њеном супругу Ренију

III, а посетили смо и катедралу у којој се налази породична гробница Грималдијевих. Прошли смо и поред можда најупечатљивије зграде Монака, зграде Океанографског музеја, која у свом склопу садржи један од најлепших акваријума на свету.

Пут смо наставили ка Монте Карлу или, како га често зову „игралишту за богате“. Били смо фасцинирани призором скупочених аутомобила. Тамо се шампањац пије као вода, а коцкање је хоби. Врхунац одушевљења била је појава Рафаела Надала, светски познатог тенисера. Било је потребно неколико сати да се у својим мислима вратимо у реалност. Наставили смо наше путовање маштајући о Азурној обали.

Барселона, главни град аутономне покрајине Каталоније налази се на северо-истоку Шпаније. Може се описати као град који одише магијом, историјом и културом. Град је богат парковима, велелепним грађевинама и обојен разноликошћу.

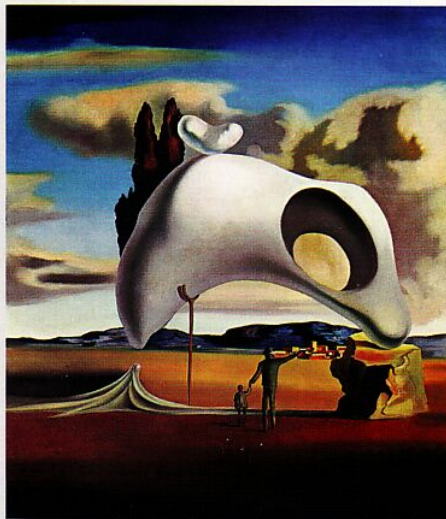
Најпознатија улица Ла Рамбла пружа се 1200 метара између споменика Кристифору Колумбу и Плазе Каталонија и има прелеп поглед на море. Састоји се из пет мањих улица које се надовезују. Са обе стране је саобраћај, а срце улице чини шеталиште пуно уличних уметника, цвећа, сувенирница и тераса кафића и ресторана. Споменик Колумбу привлачи пажњу свих туриста. У подножју има мноштво фигура које описују његова путовања. Шетајући Ла Рамблом скренули смо до Готске четврти која је одисала старином стварајући осећај путовања кроз историју. Панораму града смо разгледали са видиковца Монжуик. Било је тмурно и кишно време, али то није покварило утисак тог призора на нас.

Плаветнило морских дубина нас је дочекало у акваријуму. Стотине врста морских животиња и покретна трака кроз акваријум изазвале су моје одушевљење.

Два дана обиласка Барселоне само су мали, али вредни део Шпаније коју смо доживели. Пуни снажних емоција укрцали смо се у брод и кренули ка Италији.

Зорица Митровчан, IV-2

Један доживљај Далијевој музеја

Салвадор Дали је за живота основао музеј у којем је после његове смрти и сахрањен. Далијев надреализам говори доста сам за себе и отворен је за тумачења, али га подједнако добро схватају и одрасли и деца.

На самом улазу у музеј налази се поставка коју чине Кадилак, аутомобил који је Дали волео, стуб од аутомобилских гума, чамац његове супруге Гале и неколико статуа. Изнад аутомобила се налази статуа наге Гале која гледа на море. На мене је ова комплексна фигура оставила јак утисак зато што у Кадилаку седе он напред, а она са својим љубавником назад. Ако се уаци кованица у за то предвиђен отвор у Кадилаку пада киша која симболизује његову тугу.

Када се уђе у тзв. капелу – музеј може се видети слика Абрахама Линколна, која се ако гледате кроз сочиво претвара у слику наге Гале. Поред своје собе уредио је и Палату ветра, осликао плафон стварајући илузију себе и Гале. Била му је вечна опсесија, па и не чуди што јој је купио замак у коме су се венчали, а где је касније она сахрањена. Спољашњост музеја је украшена фигурама векни хлеба. Остало је непознато зашто му је хлеб био опсесија, а и питање - где је граница између генијалности и лудости и да ли ју је Салвадор Дали прешао?

Данијела Тепавчевић, IV-2

Антони Гауди

Антони Гауди рођен 1852. г. у Барселони, био је шпански и каталонски архитекта. Познат је по свом јединственом стилу и индивидуалистичком дизајну који је приказан у Барселони. Саграда Фамилија, катедрала у Барселони, је његово ремек-дело које је почело да се гради 1909.г. и изградња и даље траје. Седам његових грађевина је између 1984.г. и 2005.г. проглашено светском културном баштином.

Гауди је био скроман, по сведочењу савременика пријатан човек. Није водио рачуна о свом изгледу, јер је у потпуности био посвећен свом послу. Умро је 1926.г. након што га је прегазио трамвај. Сахрањен је у Саграда Фамилији.

Поред катедрале Саграда Фамилија обишли смо и Парк Гуељ, који је проглашен историјско-уметничким спомеником од националног интереса, а носи име по покровитељу Еусебију Гуељу, богатом индустријалцу.

Гаудијев необичан стил се може видети на градским кућама Батљо и Мила; ове грађевине немају ниједан прав угао. Гауди руши устаљене архитектонске манире. Његов стваралачки чин и данас задивљује. Био је јединствен по непрестаном трагању за лепотом у непознатом. Одушевиле су ме грађевине која сам видела, али сам фасцинирана великим трудом, залагањем и љубави коју је гајио према оном што је радио. Одушевила ме је идеја изградње катедрале Саграда Фамилије (Свете Породице) од мноштва малих прилога, јер је Гауди желео да буде дело целог народа...а не једног дародавца. Каталонци су необично поносни на њу.

Јована Тривунца, IV-2

Утисци са мајџуранџиске екскурзије

„Најснажнији утисак на мене је оставила пловидба бродом. Ноћна и дневна журка су биле дивне, а нарочито ми се допало то што није било интернета и сви смо били упућени једни на друге... Јако смо се зближили и боље упознали, а што је најбоље наставили смо дружење са осталим разредима и после екскурзије! Осам дана на матурској екскурзији су најбољи дани у мом животу!”

Дуња Јанковић Макленовић, IV-6

Пловидба бродом... Толико добре и позитивне енергије на једном месту, са људима које волим, учинили су ми тај дан екскурзије незаборавним. Сви проблеми су били заборављени, а у мислима су били само добри и весели пријатељи. Чак и наше разредне су биле одлично расположене и одушевљене. Упркос умору сви смо плесали као да ништа не осећамо! Искрено, волела бих да ми се ово искуство понови, иако знам да се такви тренуци дешавају једном у животу.”

Аријана Славковић, IV-6

„Отпловимо у непознате пределе, где сунце је и нико нас не познаје...” је песма која је описала најбољу журку на екскурзији проживљену са веома драгим људима.

Андреа Поповић, IV-6

„Вечно ћу памтити те дане. Пловидба на отвореном мору, Рим као најлепши град у коме сам била, плажу Љорета у Шпанији уз мирис соли, хладан песак и друштво које је употпунило ужитак.”

Весна Кордић, IV-3

„За разлику од многих мојих пријатеља, ја сам љубитељ мјузикла. Сви који деле моју љубав према овој уметничкој врсти били би одушевљени и до суза насмејани следећим приказом. Пре искрцавања са брода који је пловио из

Шпаније у Италију била је журка на палуби. Многи су играли независно одакле су.

У једном тренутку пуштена је песма која је позната по кореографији која уз њу иде. Као у мјузиклу сви су играли као једно, а само неколицину наших ученика сте могли да препознате како нико од њих „није имао појма” шта се дешава!” **Невена Петровић, 4-6**

Матурска екскурзија је била најбољи крај дивног, школовања у Лазиној гимназији. Било је лепо обилазити европске градове, али оно што је учинило екскурзију незаборавном је то што смо путовали са људима, са којима смо провели скоро сваки дан, у протекле четири године. Ово искуство нас је још више зближило. **Хана Фа, IV-1**

Свако путовање оставља лепе утиске, али ово путовање је било посебно, можда јер сам последњи пут у животу провео време са школским друговима и обишао многа лепа места. Незаборавно! **Срђан Цимбаљевић, IV-1**

Дивна авантура и незаборавно искуство! Фантастични градови, прелепа Ница, одличне журке, дружење! Радо бих се поново вратила! **Милица Кукрић, IV1**

Добро друштво, одличне локације, јако лепо! Барселона оставља највећи утисак! **Страхиња Миловац, IV-1**

“Laza Kostic” High School
Laze Lazarevica str.
The town of Novi Sad
SERBIA

Из мајурских радова...

О Раскољникову (Ф. М. Достојевски "Злочин и казна")

"У својој суштини, Раскољников није зао и окрућан човек. Он је младић који је врло рано почео да се брине о својој породици и да буде њен стиуб. Није сметио да постојено научи како да се бори са проблемима у живоју и како да их усрешно преброди. Већ је као већина младих људи, скренуо са правој пута, попустио и допустио неким погрешним одлукама да му упрорасме живој. Временом је попустио лабилна личности, што је врло битна чињеница за целу ситуацију. Имао је жељу да студира и ради часан посао, али му држава у којој је живео то није омогућила. У њему је то изазвало велики бес и разочарање. Није имао љубав, пању и подршку која је потребна сваком младом човеку, био мушкарац или жена. Није имао руку која ће га подржати и врати на прави пут. .... Наравно, одузети живој некоме нема оправдања, јер нико није достојан и праведан да одузима човеку живој који му је Бој дао." **Ана Марјановић IV-3**

"Раскољниковљева највећа казна је што је преживео сва ментална стања у својој свести, подлеао приписку и на крају завршио у Сибиру са размишљањем како заочети нови живој. Седам година није мерило казне, али сматрам да је прошао околности у живоју које су олакшале казну и појачано је оправдале. Раскољников није био лош човек, али је био друшачији, имао је друшачија размишљања о самом злочину и неке теорије које у то време никако нису могле бити одобрене. Да ли би се са својим теоријама и размишљањима могао снаћи у веку када је био Наполеон? Можда и би, али он није био човек таквој кова, у њему је прорадила свест, не толико за сарицом коју је убио, већ за Лизаветом, која се тоу нашла несрећним ситуацијом околности. Да ли туђе фрустрације и несрећа у живоју оправдавају одузимање друшачији живоја - свакако да не. Раскољников свакако није имао права да одузме туђи живој, сматрајући да је неко тако неморалан и да је то заслужио."

Нина Марковић IV-3

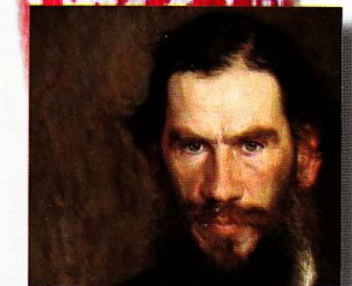
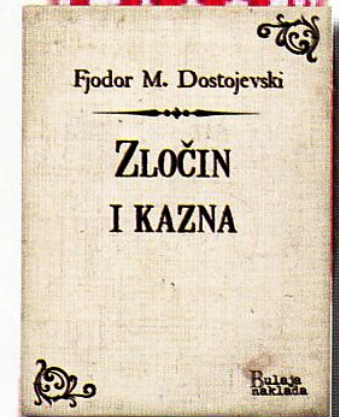
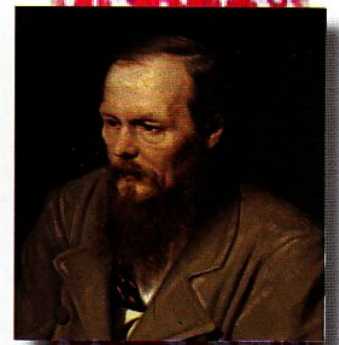
О Ани Карењини (Л. Н. Толстој "Ана Карењина")

"Писац овог романа одвео нас је у 19. век, у Русију, у време када су људи у високом друштву живели за провод и забаву. Водили су крајње приворне животије, где није постојала искреност, већ само интерес. Није су бракови били свети институције, већ само маска, где је сваки суружник водио свој живој. Једна од рејких, Ана, тешико се носила са тиме, желела је да своју љубав прикаже, да се не крије, а наишла је на осуду друштва и то је њена трагедија.

Сличан мотив сусрећемо и у Евџенију Онејину, међутим, Тајјана је остала доследна себи и свом сурју и није отишла, док је Ана, верујући у Вронској и свесна света, верујући у своје срце пошла на тај бесоврајни пут... Била је свесна да ће бити осуђена, понижена, одвојена од мужа и сина, али сматрала је да доноси праву одлуку...

... Мислим да је Ана појрешила, јер није довољно познавала себе, али и Вронској - сматрала је да ће моћи да поднесе осуду друштва, али сваки преки поглед, свака реч осуде су је болели, свака ружна реч била је појучи ножа... Постала је друш жена, у којој није остало ни траја од некада ведре и срећне особе. А Вронски је био још само један од многих момака који су можда искрено волели, али нису били спрежни на посвећеност и озбиљан породични живој. Сама трајичност је и у Карењину, човеку високоморалних схвањања, који би све учинио да одржи тоу слику савршене и узвишене породице."

Драган Крњајић IV-2

МАЈУРАНИ

„Разредна нам чеcтiо каже да смо деjињаси и неcтiашни. Слажем се са њом, али мислим да ипакви и треба да будемо. Не треба да журимо са одраслањем, већ да искорисимо сваки тренуиак који нам живој иружи. Сакривање тiорбе и узимање оловака су сийнице, али ће нас ие сийнице иодсећаићи на на овај иериод. Време је да се крене даље. Чека нас факултет иде иосијајемо једнина! Више неће бићи разредне да нас ишиићи и иази. Више неће бићи разреда, већ свако за себе. Сакривање тiорбе и осиали неcтiашлуци неће бићи дозвољени...Осијају нам сећања на леје иодине нашеј школовања.”

Теодора Видовић IV-4

„Ружичувам наше доброту највероватније зван...”

ВУКАШИН ЛАЗОВИЋ ДИРЕКТОР, ВЕСНА ЗЕЧЕВИЋ ОДЕЉ. СТАРЕШИНА, МАРИНА РУКОВИЋ ПРОФЕСОР, СЕКСТАНТА ВИТОРА ИВИЋИЋ ПРОФЕСОР, МИХАИЛ БОСЉАКОВИЋ ПРОФЕСОР, ДОРОЦА ДУБОЉИЋ ПРОФЕСОР, МИЉАНА ПАНОВИЋ ПРОФЕСОР

генерација 2017/18.

IV₁

ХАНА ФА, СТРАХИЊА МИЛОВАЦ, ТИЈАНА РАДИЌА, НЕНАД БУРИЋ, АЊЕЛА НЕРАЦ

АЛЕКСАНДРА ГРКОВИЋ, АЛЕКСАНДАР ТОМИЋ, АЊА АНИЧИЋ, НИКОЛА БУРИЋ, МИЛИЦА ТРИКОФИЋИЋ, ВЛАДИМИР ТЕШАКОВИЋ, АЊА КОЗЛИНА

ТАМАРА КАПУРАН, МАРКО СОКОЛОВАЦ, МИЉИЦА КУКРИЋ, НИКОЛА БУКАНОВИЋ, СРЂАН ЦИМБАЉЕВИЋ, ЈЕЛЕНА ПОПОВИЋ, АЛЕКСАНДАР ТОБИЋ

ЕМИЛИЈА ЛЕКОВИЋ, ЈОВАН КНЕЖЕВИЋ, МИЛИЦА БУРИЋ, ОПЊЕН СТОЛШИЋ, МИРЈАНА ЈАКШИЋ, ПЕТАР ТЕНВИЋ, СИМОНА САРАЉИЈА

„Дани младоси су дани среће; осиављам их за собом, осиављам гео себе међу зидовима ове школе у нади да ће мноим будућим ђацим донеићи овако леје иренуиике какве сам ја имала. Корачам у будућноси са оиромном количином сiираха, али не кажу узалуд да будућноси иријада онима који се најбоље сећају ирошлосии.”

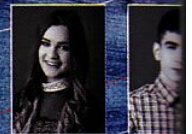
Ирина Пауновић IV-3

„Захвална сам Боју на дивним људима, јер, када ии се дешавају највећи иоразии некад ии је најдиијнија иодришка, искрени заирљај, заираво не некад...неио увек! Моја иодришка је била ова школа, иоред моје иородице. Увек ћу иамииићи онај осећај среће када знаш да си иолико мало иричао са људима, а иолико су иоказали љубави и иодришке, као да смо били најбољи иријаишељи чииав живој.” **Јована Тривунца IV-2**

ВУКАШИН ЛАЗОВИЋ ДИРЕКТОР, МИРЈАНА СТУПАР ОДЕЉ. СТАРЕШИНА, ЈАСМИНА ШЕВЉАНСКИ ТАМАРА ЗЕЧЕВИЋ ПРОФЕСОР

IV₂

ЕБЕДИ ДАНИЈЕЛА, НИКОЛА...

СТРИБЕР ТЕОДОРА, ЛАЗАР РАДОИЧИЋ, ДРАГАН КРИЉИЋ, РАСТОВИЋ...

МИЛИЦА ХОРВАТ, ИГОР ЈАКОВЉЕВИЋ, ЗОРИЦА МИТРОВИЋ, МИРОСЛАВ...

АНДРИЈАНА САВАНОВИЋ, МИЛОШ НИКОЛИЋ, ДУЊА ВУ...

„Кроз чеишири иодине ипроведене у сред иријаишељсiива су насiиала, као и љубав особе сада зрелији и иледамо на свеи др Али, маијурска екскурзија је ироменил девеи дана ионово уједин...

Генерација 2018.

„Живот је један дуачки воз који иде само најрег, до краја, до џачке ајсурда... Моја џренујина сјаница је моја средња школа. Одлазим. А не волим одласке... „Воз“ ми креће за неколико дана, а ја овој џуја аванјурисјиа; чула сам да је иза сјене море и велика џлажа са мноћо џуди. Морам да џробам, морам да видим. Са собом носим све, џорба ми је џешка, али ћу са осмехом на лицу ући у свој кује. Нећу се осврјати јер нећу имаћи коме да махнем, јер, као шјћо рекох, све је шју, са мном.“

Весна Кордић IV-3

„Не моменјте брзо забораваљам, а лејте ју најскровијијем делу мој сећања. У ју „скупјини“ ујознала сам шјћа значи ју и џубав, и мислим да је шјћо џренујино јнија џачка на овом дивном џујовању ом живои.“

Зорица Митровчан IV-2

„Сада долази крај, ускоро излазимо из ових школских клуја, крећемо новим сјазима. Мало је рећи да се џлашим свеја новој и да нисам сјурна како ћу без ових џуди. Навикла сам на њих, на њихове коменјаре, шале. Нисам ни мислила да ће бити шјћолико болно рећи „збоћом“ средњој школи, јер није шјћо само одлазак из зјраде школе, шјћо је нешјћо мноћо више. То је ујоздрав са драјим џудима, џријајтељима!“

Сара Стикић IV-3

„*Мара Косовић*“
Нови Саф

МАРИЈА ИВОВИЋ - НАТАША ТОДОРОВИЋ - ДАТАРА КЕЗЛОВИЋ - ЗОЈКА ЈАНКЕВИЋ
ПРОФЕСОР ПРОФЕСОР ПРОФЕСОР ПРОФЕСОР

Генерација 2017/18.

САЛИН - ИРИША КУЗМАНОВИЋ - ПЛАНИЋ МАРИЈА - ДУШАН КРЊАДИЋ

РАДИМИР - СОФИЈА КОВАЧ - НИКОЛА ЂАКОВИЋ - ДАНИЈЕЛА ТЕПАВЧЕВИЋ

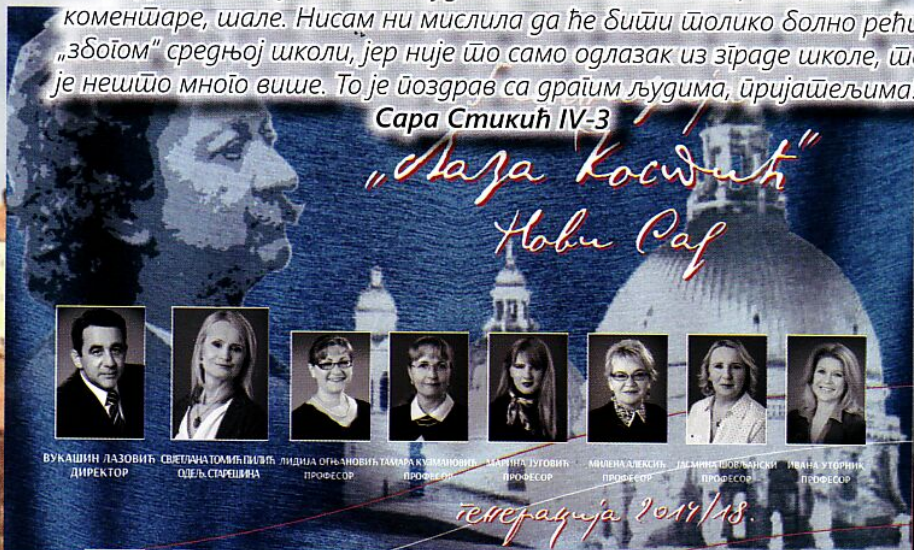
ТОМЉИЋ - АНДРЕА БУХМИЛЕР - ЧУДЕ АЛЕКСАНДАР - АНА КУЛИЋ

ЈОВИЋ - ЛУКА ЈОВАНОВИЋ - ЈОВАНА ТРИВУЉА

„Ѕој школи сви смо се мноћо џроменили. Мноћо џи, али мноћо су се и завршила... Сви смо ми као ујачије... Посјтали смо једни друјима сјиранци... ју све. Моју слободно да кажем да су нас шјћих или.“

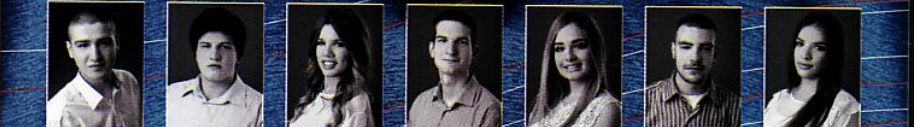
Данијела Тепавчевић IV-2

СОЃА ЉУБИШИЋ - ДУШАН ОГЊЕНОВИЋ - ИРИНА ПАУНОВИЋ - НЕМАЃА ВЕШИЋ - ЗОРАНА ЂУЛИБЕК

МИЛА МЕДИЋ - ВЕЉКО ДРЉАЧА - ИСКОДА ОПРАНОВИЋ - МИЛОШ ПРАЧИЗОВИЋ - НИКОЛИНА РАШКОВИЋ - БОРИВОЈ ПЕШИЋ - АНАМАРИЈА РАБАТИЋ

СРЂАН УЗУНОВИЋ - ДАНИЛО БОШКОВИЋ - САРА СТИВИЋ - МИЛАН КЕЦМАН - АНА МАРЈАНОВИЋ - НИКОЛА НЕДЕЉКОВИЋ - САРА РАДИЋ

МАТЕЈ ВОЃКИЋ - НИНА МАРКОВИЋ - ЈЕЛЕНА ЗАГОРЧИЋ - НЕБОЈША ЈЕРКОВИЋ - ВЕСНА КОРДИЋ

„Није било лако ујознајћи све ове џуде, ујознајћи њихове нарави, врлине и мане. Али, на крају свеја, заволиш их баш шјћакве какви јесу, без икаквих џредрасуда.“

Софија Ковач IV-2

„Дошло је време када идемо даље. Више није иако лако као што је било, постојамо све самосталнији, а самим тим и одговорнији за своје постојање. Дани у којима смо били безбрижни, без великих обавеза и проблема се полако завршавају.“ **Валентина Јеличић IV-6**

„Овим постојем заједно желим да оставим траг, да све те дивне дане бар на неки начин сачувам од заборавља. Јер иначе, овај мајски већер ће их однећи негде бескрајно и они се више никад неће враћати, као ни младост наша.“
Анђелко Голуб IV-6

„Да, везала сам се за ове све људе, колико год силно желела да убедим себе да ми неће недостигајати, ипак хоће. Чак и они са којима нисам поводила толико времена. Сви чинимо једну целину, која, иако се много појма „кидала“ на мање целине, и даље постоје заједно.“

**Гимназија
„Аза Косовић“
Нови Сад**

Вања Неђић IV-4

ДЕЈАНКА ТОМАЊЕВИЋ, МИЛЕНА АЛЕКСИЋ, МАРИЈА КУРОВИЋ, ИВАНА УГОЈИЋ

генерација 2019/20

МИКАЕЛА МИЛЕТИЋ, БОЈАН СЕКУЛИЋ, МАРИЈАНА КАДИЋ, СТЕВАН ПУХЛОВИЋ

КРИСТИНА НИКОЛИЋ, СТЕФАН ВУКАЛОВИЋ, ИВАНА БРАНЈКОВИЋ, БОЈАН БАЊИЋ

МИСЛИЦА РИС, ЈУЛИЈЕ КРАТАЧЕВИЋ, ЈЕЛЕНА АНЂЕЛИЋ, ВЛАДИМИР ВУЧУРОВИЋ

ДУЊА ДЕДИЋ, ЈЕЛЕНА БОШКОВИЋ, БРАНКА МИЋАНКОВИЋ

„Иако сам прижељкивао крај, сада ми се свихам колико успевари будим и колико ћу постојати. Ова школа је оставила огроман траг на мени и свака мука се испунила јер знам да у следеће поплавање живота улазим спреман.“

Лазар Лакић IV-4

ВУКАШИН ЛАЗОВИЋ, ЈАСМИНА ВУКОВИЋ, ЛИДИЈА ОТЊАНОВИЋ, МАЈА ВЕГОВИЋ, ИРИДА АБРАМОВИЋ, БОЈАНКА ВУКОВИЋ, МАРИЈАНА КОСТАЊЕВИЋ

IV6

генерација 2019/20

ВАЛЕНТИНА АГО, ВАЊА ДОБРИЋИЋ, КИТАРИНА ЗЛАЈИЋ, ЈЕЛЕНА ВУКОСАВЉЕВ, ТЕОДОРА ЈУЊИЋ, КРИСТИНА АЛЕКСИЋ, НЕВЕНА НАЂ

НЕМАЊКА СТЕПАЊЕВИЋ, АЛЕКСАНДРА ПОПОВИЋ, КРИСТИНА РАДОЈИЋ, АНДРИЈА ПАВЛОВ, АНДРЕЈА ПОПОВИЋ, ДИЈА РАЈКОВИЋ, МАКЕЏЕВИЋ, ЈАНА ЦВЕТОЈЕВИЋ

НЕВЕНА ПЕТРОВИЋ, АРМИЈА СЛАВКОВИЋ, ИСАК МАЊИЋ, ЕНА КИСИЋ, МАГДАЛЕНА БЕЛИЋ, БИЈАНА ШТАРЧЕВИЋ, ЈОВАНА ПАВЛОВИЋ

МАРИЈА ИЊИЋИЋ, ЗОЈА БУРОВИЋ, АНЂЕЛКО ГОЛУБ, ВАЛЕНТИНА ЈЕЛИЧИЋ, АЛЕКСА ГРАВОВАЦ, МИЉИЦА ВАШИЋ, БОЈАНА ЦВЕТОЈЕВИЋ

„Једно од мојих најлепших сећања биће хор. Да ми је неко рекао да ћу уживати певајући изворне народне песме, не бих му веровала... Позоришна сала, позорница, стијање сајима, понављање постојања... било је најорно, али вредело је. Сваки хористи ми је прирасио за срце и оставио траг. Захвална сам људима који су ме наговорили да се придружим.“ **Невена Нађ IV-6**

„Постојанеш мајурани и све ми је теже. Више обавеза и одговорности ме чека. Онда одеш на дугоочекивану мајурску екскурзију која постојане за тебе нешто најлепше у твојем животу. После не желиш да се вратиш у реалност, јер те чека томила исцрта. Али, све то пође. Свако оде својим путем. На крају се присећаш са огромним осмехом на лицу свега што се десило у у овој великој породици и све би дао да вратиш то време. На крају све оно што ниси волео и сви они који су те нервирани почну да ти недостигају...“ **Дуња Дедић IV-5**

„Биће то тежак период за све нас, јер нико заправо није спреман да остави све оно што смо имали иза себе и крене новим путем. Нисмо спремни да сав смех, све свађе и сви најбољи тренуци постојане само сећања на прошле дане идемо кроз све пролазили заједно.“ **Душка Вучуревић IV-5**

Маџурско вече

Крај школовања за маџуранџе џредсџавља џосебан џериод живоџа, када их, џоред обавеза у школи и џриџрема за факулџетџ, очекуџу и неке друџе необџчне "дужносџи" - сликање за маџуранџске џаблое и наџлеџша од свих - маџурско вече. И ове џодине смо се окуџили исџред једноџ од наџлеџших новосадских хоџела - хоџела "Парк", да айлаузом џоздравимо и исџраџимо џредивне момке и девоџке, маџуранџе џенераџије 2018.

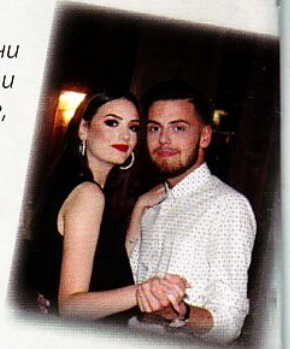
Иако учениџи вероваџно "излазе" веџ џоком средње школе, ово је иџак џосебан џровод који ће се заисџа џамџиџи - из џинеџерских дана и учениџких клуџа одједном се џоџавила џоворка елеџанџне и доџтеране џосџоде, џомало озбџљни, џомало немирни, али заисџа свечани и свесни уласка меџу зреле, џунолеџне џраџане, џџо маџурско вече на неки начин џредсџавља.

За џоворком одеџења која су, уз наџаву, улазила у свечану салу хоџела, џредвоџени одеџенским сџарешинама, чули су се одушевљени уздаси родџиџеља, џриџаџеља и млаџих учениџа Лазине џмназиџе, који су доџшли да мало "вирну", да џоџедаџу хаџине, џоалеџе и на неки начин се џриџреме за оно џџо и џих чека.

Као и сваке џодине, бирали смо учениџа џенераџије, са маџом џосебноџћу - наџме, учениџе Боџана Цвеџојевиџ и Маџдалена Реџин, из одеџења IV-б, своџим радом и оџенама заслужиле су џодједнако ову ласкаву џиџулу, џа су обе наџраџене џриџдним

књџама и имале задовољсџиво да са своџим џлесним џарџнерима оџворе маџуранџски бал.

Немоџуће је, наравно, у џоџуносџи џренеџи айџмосферу са ове дивне свечаносџи, џа ћемо џо иџак џокушаџи џуџем званиџних фоџоџрафиџа са одеџенским сџарешинама и неколико фоџоџрафиџа саме свечаносџи. Уживаџиџе!

Одеџење IV-1, одеџенски старешина Весна Зечевиџ

Учениџе џенераџије Боџана Цвеџојевиџ и Маџдалена Реџин са директором школе проф. Вукаџином Лазовиџем

Одеџење IV-2, одеџенске старешине Мирџана Ступар и Јасмина Шовљански

Поносне одеџенске старешине: Свџетлана Томиџ Пилиџ, Лидиџа Огњановиџ, Зориџа Дубовина, Јасмина Шовљански, Весна Зечевиџ, Јасмина Вуковљак и Мирџана Ступар

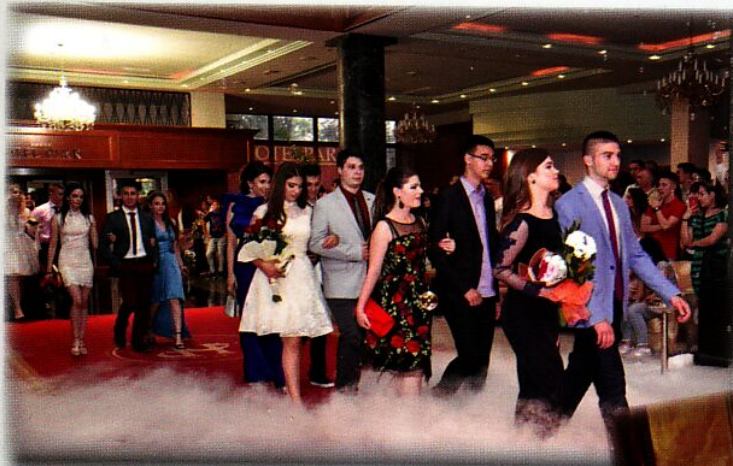

*Одељење IV-3, одељенски старешина
Светлана Томић Пилић*

*Одељење IV-4, одељенски
старешина Лидија Огњановић*

Свечани дефиле матураната

*Одељење IV-5, одељенски
старешина Зорица Дубовина*

*Професори Гимназије
"Лаза Костић"*

*Одељење IV-6,
одељенски старешина
Јасмина Вуковљак*

"Евгеније Оњегин" - А. С. Пушкин

Татјанино писмо Оњегину

Пишем вам – шта бих знала боље?
И шта вам више могу рећи?
Сад зависи од ваше воље
Презрење ваше да л' ћу стећи.
Ал' ако вас мој удес худи
Бар мало троне и узбуди,
Ви ме се нећете одрећи.

Да ћутим ја сам прво хтела,
И за срамоту мојих јада
Не бисте знали ви ни сада,
Бар да се надам да сам смела
Да ћете опет к нама доћи
И да ћу бар ретко моћи
У селу да вас видим нашем,
Да се веселим гласу вашем,
Да вам што кажем, па да затим
О истом мислим и да патим

Дане и ноћи дуге сама
Док не дођете опет к нама.
Ал' особењак ви сте, знамо,
И тешка вам је селска чама,
А ми...ми ничим не блистамо,
Но искрено смо ради вама.

Што дођосте у наше село?
У степи, где мој живот траје,
Ја не бих срела вас зацело
И не бих знала патња шта је.
Смиривши бурне осећаје,
Можда бих једном (ко ће знати?)
По срцу нашла друга верна
И била бих му жена смерна,
А својој деци добра мати....

Дело "Евгеније Оњегин" Александра Пушкина имало је веома велики утицај на моју личност. Можда највише лик Татјане Ларине, која ме је у потпуности одушевила својим поступцима. Поредила сам Татјану са Аном Карењинином, из истоименог романа Лава Толстоја. Разлика између њих две је огромна - док је Ана била спремна да жртвује свој живот због немогуће љубави, Татјана се одлучила за потпуно другачији потез. Поред велике љубави, она се ипак одлучила за морал и понос. Показала нам је колико жене могу бити јаке онда када то желе. Многе би на њеном месту жртвовале све за шаку љубави вољеног човека, чак можда ако тај исти човек није вредан тога. Евгеније по мом мишљењу, није био вредан Татјанине љубави и због тога ми се највише свидео крај дела. Татјана ме је научила да треба бити пре свега сам себи битан, а после тога све друго и сви други.

Читајући ово дело научила сам да човек не треба скривати или се бојати својих осећања, а многи од нас то управо чине. Сви ми имамо страх од одбијања, колико сте само пута прећутали некоме своја осећања, колико је пута неко био повређен због тога, само размислите! Да ли је вредније признати некоме шта осећате и завршите повређени, или је боље ћутати и цео живот размишљати шта би било кад би било. Док нисам прочитала дело, другу опцију сам сматрала много бољом, док је сада ситуација много другачија. Човек емоције не треба држати у себи, јер ће га оне кад тад сломити. Реците па шта буде - нека буде. Не кажем да треба изгубити достојанство и понижавати себе због некога, али не треба ни себе убеђивати у нешто друго. У животу треба окусити срећу, јер никада не можемо знати када ће нам се посрећити, када ће срећа постати трајна. Једна изговорена реч може нам у потпуности променити ток живота, док је на нама избор да ли ћемо је изговорити или не. И то видимо у свакодневном животу, јер колико сте пута дошли кући и помислили зашто сте ћутали у одређеном тренутку. Кроз живот треба ићи срцем све док вам се то чини исправним, а понекад и када се чини да није исправно и да треба размислити два пута. Најбитнија ствар у животу јесте љубав, али све док је она исправна и не повређује нас.

Јелена Кременовић IV-4

Будито људи

„Чувајмо се од нељуди, али се још више чувајмо да и ми не постанемо нељуди.“ – ф Патријарх Павле

Почело је још једно „родитељско“ јутро. Оставила сам децу у вртићу и журно села у аутомобил – школско звоно ме неће чекати. Рикверц, „пун леви“, испаркирала сам се по ко зна који пут из колоне возила, кад зачух непријатан звук гребанга – у брзини, непажњом сам оштетила браник на новом аутомобилу једног од „колега“ родитеља. „Ужас“ помислих, гледајући врло приметну огреботину на сјајном бранику боје труле вишње. Истог момента, попут сцена из цртаних филмова, „ђаволак“ на мом рамену шапну – „иди, нема везе, нико није видео, шта те брига...“. А одмах затим и „анђелак“ шапну свој монолог – „није у реду, дешава се, није смак света, остави контакт телефон и надокнади штету...“. Признајем, мало сам се двоумила, али .... ипак.... на брзину сам написала број свог мобилног телефона, и одјурила, надајући се помало, да ће ветар одувати цедуљицу залепљену на ветробрану оштећеног аутомобила.

Ипак, око поднева, зазвонио је телефон. Јавила се оштећена госпођа, и након краћег разговора, сложили смо се да она поправи браник, а да ја сносим трошкове који нису били астрономски, али опет врло приметни за мој истањени буџет. „Шта да се ради...“ помислих, сретна што случајно имам нешто новца на рачуну, па породици не морам ни пријављивати овај непланирани трошак. Но, после неког времена – опет зазвони телефон. Јавила се поново оштећена госпођа, овог пута необичним поводом – решила је, наиме, да ми опрости штету, тј. да ни не поправља огреботину. Вратила сам јој, каже, веру у људе, види из нашег разговора, да „не спавам“ на парама, а огреботину ће прекрити неком повећом налепницом. Била сам у неверици, не знајући шта да кажем, осим да јој искрено захвалим на разумевању и племенитој одлуци. Завршиле смо разговор поздравом, осећајући се некако растерећено, помиловано и понизно.

Након неколико дана, паркирала сам се испред основне школе своје старије деце, кад угледах неког човека који ми се учинио познат. Нажалост, некада весео и оптимистичан човек, отац двоје деце, сада је потпуно пропао – прерано сагорео од брига и немаштине. Дуговао је многим људима веће суме новца, између осталог и мени, али како су и он и супруга остали без сталног посла, већ дуго времена није успевао да врати дугове. Признајем, била сам често и љута на њега, јер смо, отплаћујући његов дуг месецима тешко живели. Из моје перспективе, злоупотребио је моје поверење и чинио да се осећам превареном. Међутим, почетни бес и жеља да га вербално нападнем и осудим, нестали су у моменту. Могу ли „зграбити за гушу“ свога дужника, а управо је јуче мени опроштен дуг? Могу ли „накрпити“ човека, дерати се на њега, претити му захтевајући да ме обештети, а видим јасно да је у тешкој животной ситуацији? Пришла сам му, руковали смо се. Уљудно сам му објаснила да ни моја породица не живи лако, те да бих заиста волела да ми, кад буде у могућности, врати дуг. Обећао је да ће све учинити, и тако смо се, уз руковање, разишли.

У том моменту, моменту разумевања између двоје људи, дуг је поравнат, иако ја то тада нисам ни знала.

Наиме, након неколико месеци, добили смо сезонски рачун од једног јавног предузећа. Уместо очекиване позамашне суме, износ је био умањен за износ дуга који је мој познаник дуговао мени !!!??? Рационално сам покушала да схватим како је до грешке у обрачуну дошло, и очекивала да стигне исправка фактуре, али... после 5 година и даље није стигла. Нисам имала храбрости да се пуно распитујем – у друштву где је обичан, мали човек прогоњена врста, увек за нешто крив док не докаже супротно, није паметно глумити „већег католика од Папе“ и улазити у интеракцију са обесним системом, у коме се кола увек слома на најслабијима. Е, па, ваљда некад може бити и другачије!

Епилог: Неколико недеља након инцидента са браником, лепа ауто боје труле вишње доживео је озбиљну саобраћајку. Да је госпођа-власник инсистирала на поправци огреботине (хвала јој још једном на разумевању), сада би се вероватно осећала поприлично збуњено, гледајући у тај исти поломљени браник. Срећом, нико није повређен, а осигурање је у потпуности надокнадило штету, уједно поправивши и „моју“ огреботину, а добили су чак и бочицу боје у спреју, за неке будуће евентуалне огреботине.

Ко је онда, на крају, платио дуг и штету? – богато осигуравајуће друштво и бахато јавно предузеће, које врло скупо наплаћује своје услуге дискутабилног квалитета, а истовремено на „саветнике“, „спонзорства“, репрезентацију, по одмаралиштима и кафанама потроши недељно колико три српске породице годишње.

Чудно, али истинито. Можда смо ипак предуго неговали „закон батине и зуба“ у међусобним односима, да нам је то постало потпуно нормално. Али изгледа да, када се међусобно опходимо са уважавањем, разумевањем и опраштањем, када чинимо „оно што желимо да други нама чине“, тада на сцену ступају неки други закони, закони где је праведност изнад права, а људскост изнад хладног разума. Неки други – животни закони записани у многим паметним, старим књигама, па и у најштампанијој и најпродаванијој књизи на свету, омиљеној књизи блаженопочившег патријарха са почетка наше приче.

Нажалост, изгледа да се превише бавимо корицама књига, пореклом, оригиналношћу, издавачем и годином издања, а премало њиховом садржином и применом у нашем свакодневном животу.

Ипак, за ТО су књиге уистину и написане.

Останите људи, драги матуранти...

Срећно и живели!

"Не руши све мостове, можда ћеш се враќићи.
Ниси ићица ни леићир обалом шћо леићи,
Кад нема мостова узалуд је чезнући,
Узалуд је схваћићи, узалуд је хћеићи.

Не руши све мостове, можда ћеш се враќићи.
Осћави бар један мост између срца и мене.
У самоћи је лакше несхваћено схваћићи,
Моће би те назад наћићи усћомене..."

Иво Андрић

Своје предлоге, текстове и фотографије шаљите на адресу: kalambur.gimnazija@gmail.com
Оснивач и издавач: Гимназија "Лаза Костић" - седиште: Лазе Лазаревића 1, Нови Сад
Редакција: професори Лидија Огњановић и Зорица Кокаи
Припрема за штампу: Игор Перковић

